

Loven i dens Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Da Ingen begjerede Ordet, blev Loven, efterat være bleven oplæst i dens nu vedtagne Form (see Anhanget), sat under Afstemning og vedtaget med 39 Stemmer mod 7, men da det fornødne Antal Stemmer saaledes ikke var afgivet, foretoges Afstemning ved Navneopraab, hvorved Loven, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, vedtoges med 57 Stemmer mod 7.

Ja:

Ussing; Wilkens; Gleerup; Jespersen; Thomsen; Tillisch; Timm; Tscherning; Wegener; Winther, G.; Winther, N.; Alberti; Badstu; Blach; Christensen, B.; Christianen; Clausager; David; Fenger; Frølund; Fuglede; Gram; Hansen, A.; Hansen, J. A.; Hansen, L.; Hermansen; Holm; Høier; Jacobsen; Jagd; Johansen; Knudsen, J.; Knudsen, P.; Kosoeb; Krieger; Larsen, J. G.; Lehmann; Lykke; Madvig; Markmann; Mourad; Mourier; Nørgaard; Olesen; Ostermann; Ottesen; Pedersen, P.; Poulsen; Rasmussen; Rée; Rovsing; Schøler, L.; Schøler, B.; Sidenius; Simonsen; Spandet; Sørensen.

Nei:

Ammikhøll; Barfod; Bregendahl; Christensen, J.; Grønborg; Petersen, J.; Schroll.

Fraværende med Orlov.

Lunde.

Fraværende:

With (syg); Dillgaard (syg); Vardensleth; Bliren-Finecke; Boserup; Bungen; Clausen; la Cour; Damgaard; Damkier; Grundtvig; Hall; Hansen, C. A.; Hansen, C. H.; Hansen, F. A.; Hjerrild; Hoffmeyer; Hækkerup; Jensen, Chr.; Jensen, L.; Kampmann; Larsen, Chr.; Neergaard; Doppermann; Pedersen, N.; Raben; Rothe; Rotwitt; Schiøtt; Skau; Spønnek; Steen.

Stemte ikke:

Otterstrøm; Rosenørn; Schaaf.

Efter Dagsordenen gif man dernæst over til Fortsættelse af 2den Behandling af „Forflag til Lov om Fæstes Overgang til Selveiendom“.

§§ 9 og 10 med de til § 9 stillede Ændringsforslag (see Anhang B Nr. 75 Spalte 1023) fattes under Forhandling.

Ordføreren (J. G. Larsen): Jeg skal foreløbigt indfrænke mig til nogle korte Bemærkninger ved de foreliggende Paragrapher, og afvente hvad der maatte blive fremsført imod dem, for da yderligere at gaae ind paa dem og besvare Indvendingerne. Det vil af § 9 sees, at Udvalget har antaget, hvad der vel heller ikke vil kunne være nogen Tvivl om er rigtigt, at ikke blot Gaarden selv, men ogsaa den dertil hørende overleverede Besætning og Inventarium bør følge med ved Salget, og at den dernæst skal taxeres efter den Salgsværdi eller virkelige Værdi, den som fri Eiendom kunde antages at ville have i Handel og Wandel; det Afdrag, hvorom der dernæst handles i Paragraphen, skal jeg strax nærmere komme til at omtale. Dernæst omhandler Paragraphen nogle Momenter, der maa kunne bevirke en Nedsættelse af den Priis, som Gaarden i og for sig efter en saadan Taxation vilde kunne have. — Som et saadant Moment vil for det første kunne komme i Betragtning den Omstændighed, at Brugeren eier Bygningerne eller nogle af Bygningerne. Det Tilfælde, at Brugeren har opført enkelte Bygninger ved Fæstegaarden, forudsattes ligesvem i Forordningen af 8de Juni 1787 § 5. Det kan imidlertid ikke i saa Tilfælde være Bygningernes Værdi i og for sig, navnlig hvad de have kostet at opføre, der kan tjene som Maalestof, men det, som kan komme i Betragtning, er alene den Værdiforøgelse, som Gaarden virkelig har opnaaet ved slige Bygninger, der tilhøre Brugeren; thi det er ingenlunde sagt, at Bygningerne give Eiendommen i det Hele, og det er det, som det kommer an paa her, en Værdiforøgelse, der svarer til hvad Bygningerne kunne have kostet at opføre. Forordningen af 8de Juni 1787 omtaler derfor ogsaa udtrykkelig det Tilfælde, at Fæsteren kan have opført Bygninger, som ikke ere nødvendige for Gaarden, og som han derfor ikke kan fordre